

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ – ΧΑΡΤΟΥ, ΑΤΤΙΚΗΣ

Λόντου 6 (β' όροφος) Εξάρχεια, 210-3820537, sylyp_vivliou@yahoo.gr, <http://bookworker.wordpress.com/>

Γενική Συνέλευση

Κυριακή 9/2, 11.00 π.μ., στα γραφεία μας

Συναδέλφισσα, συνάδελφε,

Δεν χρειάζονται πολλά λόγια για να σου πούμε πράγματα που γνωρίζεις καλά και εσύ, όπως ο καθένας. Την άθλια εργασιακή και κοινωνική πραγματικότητα τη βιώνουμε όλοι και τρέχουμε ζαλισμένοι από τα απανωτά χτυπήματα των αντιλαϊκών μέτρων.

- Τα επίσημα στοιχεία μιλάνε για 1.350.000 ανέργους. Τα ανεπίσημα λένε πως η ανεργία έχει ξεπεράσει το 1,5 εκατομμύριο. Το επίδομα ανεργίας, για τη μικρή μειοψηφία των ανέργων που το παίρνουν, αποτελεί ένα φιλοδώρημα 350 ευρώ. Οι απολύσεις πέφτουν βροχή και οι στρατιές των ανέργων συνεχώς αυξάνονται.

- Σε 800.000 εργαζόμενους οφείλουν οι εργοδότες, από 3 έως 12 μηνιάτικα. Χιλιάδες είναι οι απολυμένοι που δεν έχουν πάρει δεδουλευμένα και αποζημιώσεις.

- Οι εργαζόμενοι που δεν έχουν δεχτεί μειώσεις μισθών είναι επίσης μια μικρή μειοψηφία. Στην πλειοψηφία των μισθωτών του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα έχουν γίνει περικοπές. Οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας (ΣΣΕ) έχουν υπονομευτεί μέχρι οριστικής εξαφάνισης. Η εκ περιτροπής εργασία, το ωρομίσθιο, οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου, οι προσλήψεις ανέργων με voucher συνθέτουν τις επιλογές των αφεντικών. Για τα αφεντικά, όσο φτηνότερα στοιχίζει ο εργαζόμενος τόσο καλύτερα. Έχουν καταφέρει να επιβάλουν μισθούς Βουλγαρίας και ο στόχος τους είναι να επιβάλουν μισθούς Κίνας.

- Ο λεγόμενος κοινωνικός μισθός (παιδεία, υγεία, πρόνοια, κοινωνική ασφάλιση, παροχές για διακοπές κλπ) είναι μια παλιά καλή ανάμνηση. Το ηλεκτρικό ρεύμα, το νερό, οι συγκοινωνίες, όλα τα κοινωνικά αγαθά ιδιωτικοποιούνται και προσφέρονται ως εμπορεύματα. Θα είναι πλέον δυσπρόσιτα για τον πολύ κόσμο. Θέλουν να μας πάρουν και τα σπίτια!!! Δεν είναι υπερβολή. Έτσι, το φαινόμενο των αστέγων θα πάρει εκρηκτικές διαστάσεις.

- Στους εμποροϋπάλληλους, οι εργοδότες, οι κυβερνώντες, η Τρόικα εφαρμόζουν ένα ακόμη σαδιστικό μέτρο, την κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας. Σιγά - σιγά πρέπει να συνηθίσουμε και σε αυτό. Στις 13 Απρίλη θα είναι η 4^η φορά, το τελευταίο διάστημα, που θα ανοίξουν τα μαγαζιά Κυριακή.

Και τώρα:

Συναδέλφισσα, συνάδελφε, δεν θα παραγνωρίσουμε τις δυσκολίες και τη δεινή μας θέση. Δεν θα το παίξουμε ατρόμητοι, δεν θα σου πούμε μεγάλα λόγια. Κατάφεραν να μας γονατίσουν. Η βαρβαρότητα και ο φόβος κυριαρχούν στους χώρους δουλειάς και συνολικά στην κοινωνία. Η εργατική νομοθεσία είναι πλέον κουρελόχαρτο. Νόμος είναι το συμφέρον του εργοδότη! Όμως, ας βάλουμε στον εαυτό μας το απλό ερώτημα: μπορούμε να ζήσουμε έτσι;

Ο σύλλογος σε αυτή τη δύσκολη περίοδο κρατά αναμμένη τη φλόγα της αντίστασης. Δίνει μάχες με δύσκολους όρους ενάντια στην εργοδοτική αυθαιρεσία, ενάντια στις απολύσεις (π.χ. «Ευριπίδης»), για την υπεράσπιση κατακτήσεων (π.χ. αργία Αγίου Πνεύματος, Κυριακάτικη αργία). Οι φλόγες της αντίστασης πρέπει να δυναμώσουν. Αυτό θα γίνει μόνο, αν ο κάθε συνάδελφος σπάσει το φράγμα του φόβου και κάνει το αποφασιστικό βήμα προς τη συλλογικότητα.

Είναι αποφασισμένοι να μας λιώσουν, να μας κάνουν δούλους. Δεν έχουν κανένα όριο. Αν δεν τους σταματήσουμε, δεν θα σταματήσουν από μόνοι τους. Μόνο ο οργανωμένος αγώνας μπορεί να σταθεί ανάχωμα. Είναι ό,τι χειρότερο να υπομένουμε στωικά τις αντεργατικές επιθέσεις,

περιμένοντας πότε θα στηθούν οι κάλπες για να τους τιμωρήσουμε. Για να κερδηθούν κατακτήσεις χρειάζεται λαϊκή εγρήγορση. Οι κοινωνικές ανατροπές γίνονται στο πεζοδρόμιο και όχι στους διαδρόμους της Βουλής.

Να σταθούμε όρθιες και όρθιοι!

Συναδέλφισσα, συνάδελφε, μήπως ήρθε η ώρα να επεξεργαστούμε και να διεκδικήσουμε ένα πλαίσιο αιτημάτων που θα εξασφαλίσει μια άλλη προοπτική για εμάς τους εργαζόμενους;

Τέτοια αιτήματα μπορεί να είναι:

- Επίδομα ανεργίας για όλους τους ανέργους, για όλη τη διάρκεια της ανεργίας. Αυξήσεις στα επιδόματα ανεργίας.

Εφαρμογή 30ωρου-5νθήμερου-6ωρου για να δουλέψουν και οι άνεργοι συνάδελφοί μας.

- Να καταργηθούν οι ατομικές συμβάσεις και η εκ περιτροπής εργασία. Πλήρης απασχόληση. Επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων και του θεσμού των ΣΣΕ. Αφετηρία της συλλογικής διαπραγμάτευσης να είναι η τελευταία κλαδική ΣΣΕ.

Προβάλουμε ένα μισθολογικό αίτημα σύμφωνα με τις ανάγκες μας: 900 ευρώ (καθαρά) ο κατώτερος μισθός.

- Να θίγεται η προσωπική περιουσία του εργοδότη που χρωστά δεδουλευμένα και αποζημιώσεις, ανεξάρτητα από την εταιρική μορφή της επιχείρησής του.

Απαγόρευση της μείωσης μισθού σε εργαζόμενο που του οφείλονται δεδουλευμένα.

Επαναφορά της προτεραιότητας των εργαζομένων, έναντι των χρεών προς το δημόσιο για τις επιχειρήσεις που κλείνουν.

- Να καταργηθεί ο νόμος που ψηφίστηκε για τα «κόκκινα» στεγαστικά δάνεια και ο οποίος θίγει την πρώτη κατοικία.

- Η κάρτα ανεργίας να έχει ισχύ κάρτας απεριορίστων διαδρομών στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς. Απαγόρευση της διακοπής παροχής ηλεκτρικού ρεύματος και νερού.

Συναδέλφισσα, συνάδελφε, έλα στη Γενική Συνέλευση του συλλόγου. Μίλα και στους υπόλοιπους συναδέλφους στη δουλειά και ελάτε μαζί. Έλα να ενημερώσεις για το τι συμβαίνει στη δουλειά σου. Έλα να μιλήσεις για τα προβλήματα που αντιμετωπίζεις. Πρέπει να ακούσουμε ο ένας τον άλλο και να σκεφτούμε τι μπορούμε να κάνουμε. Μάγοι και μαγικές λύσεις δεν υπάρχουν. Όλοι μαζί ως συνάδελφοι πρέπει να αλληλοστηριχτούμε και να αντιμετωπίσουμε το «μαύρο μέτωπο» κυβέρνησης, ΕΕ, αφεντικών. Με τη δύναμη του συλλογικού αγώνα μπορούμε να αποσπάσουμε κατακτήσεις από το κράτος και τους εργοδότες. Μπορούμε επίσης να επιβάλουμε de facto πολλά από τα δίκαια αιτήματά μας.

Έχουμε διαμορφώσει δύο ιδέες-προτάσεις:

1. Να δώσουμε πιο αποφασιστικά τη μάχη υπεράσπισης της Κυριακάτικης αργίας, συγκροτώντας ένα Συντονιστικό Δράσης μαζί με σωματεία, συλλογικότητες εργαζομένων και ανέργων, συλλογικότητες γειτονιάς και αυτοοργανωμένα εγχειρήματα.

2. Να ξαναβάλουμε μπροστά την προοπτική μιας κλαδικής απεργίας, όπου θα ξαναθέσουμε τις διεκδικήσεις μας, κόντρα στην εργοδοτική επιθετικότητα. Μια κλαδική απεργία προβολής της συλλογικής μας δύναμης και επανασυσπείρωσης του κλάδου. Αυτή τη φορά, η απεργία στο χώρο του βιβλίου μπορεί να συμπέσει με απεργίες και άλλων κλάδων. Η ιδέα μιας δια-κλαδικής απεργίας οργανωμένης από τα κάτω (από τα πρωτοβάθμια σωματεία), με μια καλή προετοιμασία (3μήνου) είναι μια ιδέα που αξίζει να προωθήσουμε.

**Συναδέλφισσα, συνάδελφε,
σε περιμένουμε στη συνέλευση.**

